

Simple Minds 'Neon Lights' Eagle Records

De jaren negentig kunnen bestempeld worden als de decade van de covers en de samples. En kijk, reeds aangekomen in het derde millennium lijkt de recyclagedrang geïnstitutionaliseerd in onze hedendaagse popmuziek. Ook Simple Minds ontspringen die dodendans van de originaliteit niet, want met *'Neon Lights'* brengen Jim Kerr en trawanten een album uit vol (toegegeven) weloverwogen covers. Bowie's *'The Man Who Sold The World'* was reeds dikwijls bron van recyclage, met als absolute uitschieter Nirvana's *ongepugde* versie. Simple Minds hechten eraan deze song zijn eigen ding te laten doen en de *catchy* gitaarriff krijgt, terecht, de hoofdrol. Kerrs stem wordt door effectenmachines gehaald en benadert ei zo na die van Bowie, zij het dat niemand, ook niet Jim Kerr, zijn zinnen uitspreekt als Bowie zelf. Maar dan geeft Jim Kerr een treffende imitatie van een echte klassieker, namelijk van Icarus. Vervuld van hoogmoed en zelfingenomenheid vanwege die knappe prestatie met Bowie's

materiaal, zoekt de aan wassen vleugeltjes hangende Kerr het allerhoogste op en kiest voor het onaanraakbare *'The Needle And The Damage Done'*. Deze harteloze versie neemt een aanvang met een volle minuut gitaarruis die op *'Metal Machine Music'* had kunnen staan. Maar de emotieloze stemimitatie van Neil Young zorgt ervoor dat Kerrs vleugels verschroeien en de zanger gaat *paradoes* op zijn bek. Wat een *hybris!* Nog een half-dozijn andere songs doen twifelen tussen plagiaat en meerwaarde, al was het ook voor ons een opluchting *'All Tomorrow's Parties'*, de klassieker van de *Floeren Ondergrond*, eens niet geheel vals te horen worden gezongen. *'Neon Lights'* is dus een uiterst tweeslachtige plaat, die de luisteraar met bevreemdende en gemengde gevoelens, verweesd achterlaat. (vb)